

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo: „Angeljček“

Štev. 10.

V Ljubljani, 1. oktobra 1900.

Leto XXX.

Njega Veličastvu presvetlemu cesarju

Francišku Jožefu I.

za sedemdesetletni god.

Iz src otroških spev krepak
Med svet se osokôli,
Iz src otroških čvrst pozdrav
Vladarju na prestôli!

Desetkrat sedma je pomlad
Življenja mu odbegla,
Desetkrat sedma mu jesen
Na sivo glavo legla . . .

Oh, kaj je trudov in težav,
Kaj dušnega trpljenja
Na potu srečal mu korak,
Na potu tem življenja!

A moč najvišja, božja moč,
Krepkó ga je držala,
Viharji tu, viharji tam —
On stal je, kakor skala!

On stal je, oh, naj še stoji,
Kot hrast stoletni v gôri,
Čeprav nagiba se mu dan
K večerni tihi zôri . . .

Naj še stoji, dobrotni Bog,
Med svojimi naródi,
Krepak, močan naj še in še
Z roko jih modro vódi.

Do časnih sreč, do dobrih sreč
Naj vodi nas goreče,
Do časnih sreč, a preko njih
Do prave, večne sreče!

Lambda.